

Jan Petter Sæther

**Barn i barnehage - foreldrebakgrunn og
utvikling de seneste årene**

Rapporter I denne serien publiseres analyser og kommenterte statistiske resultater fra ulike undersøkelser. Undersøkelser inkluderer både utvalgsundersøkelser, tellinger og registerbaserte undersøkelser.

© Statistisk sentralbyrå, mars 2010	Standardtegn i tabeller	Symbol
Ved bruk av materiale fra denne publikasjonen skal Statistisk sentralbyrå oppgis som kilde.	Tall kan ikke forekomme	.
	Oppgave mangler	..
	Oppgave mangler foreløpig	...
	Tall kan ikke offentliggjøres	:
	Null	-
ISBN 978-82-537-7793-1 Trykt versjon	Mindre enn 0,5 av den brukte enheten	0
ISBN 978-82-537-7794-8 Elektronisk versjon	Mindre enn 0,05 av den brukte enheten	0,0
ISSN 0806-2056	Foreløpig tall	*
Emne: 04.02.10, 00.02	Brudd i den loddrette serien	—
Trykk: Statistisk sentralbyrå	Brudd i den vannrette serien	
	Desimaltegn	,

Forord

Denne rapporten er resultatet av et arbeid basert på et oppdrag fra Kunnskapsdepartementet. Det ble tidlig i 2009 utarbeidet tabeller over barn i barnehage med utgangspunkt i levekårsundersøkelsen EU-SILC fra 2007. Disse resultatene er ikke dokumentert på annen måte enn at de ble sendt til Kunnskapsdepartementet som tabeller med korte kommentarer. I denne rapporten har vi også fått muligheten til å ta med tallene fra 2008, som ble klare våren 2009, men ikke så tidlig at tall derfra kunne inkluderes i tabellene til Kunnskapsdepartementet. Tabellene i denne rapporten omfatter barn i alderen 1-5 år.

I tillegg har vi konvertert og tilrettelagt data fra undersøkelsene i 2004, 2005 og 2006. Tall fra disse årgangene er tatt med i denne rapporten.

Dataene fra EU-SILC måtte konverteres og bearbeides en del for at vil skulle kunne få dem på en hensiktsmessig form. EU-SILC retter seg mot personer i alderen 16 år og eldre. Det er i tillegg blitt brukt et spørreskjema som gjelder barn i husholdningen. Med utgangspunkt i hovedundersøkelsen og undersøkelsen om barn i husholdningen er dataene blitt tilrettelagt slik at barn er analyseenhet.

Roar Vålen har utført arbeid med datafilene for å få inkludert faktiske timer i barnehage – disse opplysningene lå ikke på datasettene i utgangspunktet. Tor Morten Normann har laget grunnlaget for programmene som er brukt i analysearbeidet.

Kunnskapsdepartementet har finansiert rapporten.

Sammendrag

Ifølge data fra EU-SILC har andelen barn som går i barnehage økt jevnt og ganske mye fra 2004 til 2008, fra 65 til 79 prosent. Økningen er i hovedsak blant de aller yngste barna. 3-5-åringene har hatt en andelsøkning fra 80 til 86 prosent, mens 1-2-åringene har hatt en andelsøkning fra 43 til 68 prosent. Oppholdstid i barnehage har også økt fra 2004 til 2008 – fra 30 til 33 timer.

Dess høyere inntekt (brutto husholdningsinntekt) husholdningene har, dess større er andelen barn som går i barnehage, men for de barna der husholdningen har høyest inntekt, har økningen i andelen som går i barnehage vært mindre enn for dem der husholdningen har lavere inntekt. Barn i husholdningene med høyest inntekt, det vil si i fjerde kvartil for husholdningsinntektene, har hatt en stabil og høy barnehagedeltakelse over hele perioden 2004 til 2008, men noe økende.

Barn av par utgjør størstedelen av barna i datamaterialet, slik at konklusjonene for disse i hovedsak vil være likt med hele utvalget. Det er vanskelig å trekke noen konklusjoner om barn av enslige forsørgere fordi antall respondenter er så lavt. Imidlertid ble det for 2007 funnet at det blant barn av enslige foreldre (eller rettere barn i annet enn parhusholdninger), og der inntekten var lav, er en større andel i barnehage sammenlignet med barn av foreldre i parforhold. Resultatet er statistisk signifikant.

Barn av foreldre med utdanning ut over videregående opplæring – mor, far eller begge - har hatt ganske høy deltakelse i barnehage i hele perioden 2004-2008, og noe økende. Barn av foreldre med videregående opplæring som høyeste utdanning har hatt en noe sterkere økning i barnehagedeltakelse sammenlignet med barn av foreldre med høyere utdanning. Resultatet er signifikant. For barn med foreldre med lavere utdanning er dermed ”forspranget” i barnehagedeltakelse stadig blitt knappet inn sammenlignet med barn med foreldre som har høyere utdanning i den perioden vi ser på.

Barn av foreldre som er født i Norge går i større grad i barnehage sammenlignet med barn av foreldre født i andre land. Barn av foreldre født i EU-EØS-området, USA, Canada og Australia/Oseania går i større grad i barnehage sammenlignet med barn med foreldre som er født i andre land enn disse. Datamaterialet gir ikke noen god bakgrunn for å si noe definitivt om utviklingen over tid.

Vi har foretatt en regresjonsberegning for å se i hvilken grad effekten av flere forklaringsvariable i samspill påvirker konklusjonene. Beregningsresultatene ga svært gode statistiske testverdier, og bygger godt opp om de øvrige konklusjonene. Over hele perioden 2004 til 2008 indikerer regresjonsanalysen at andelen barn i barnehage har økt med 20 prosent med et sett av referanseverdier som representerer ”gjennomsnittsbarnet”, mens andelen i hele materialet viser en økning på i underkant av 22 prosent.

Abstract

Prepared for the Norwegian Ministry of Education and Research, the current report describes to what extent children are attending kindergarten. Data from the Norwegian contribution to the European Union Statistics on Income and Living Conditions (EU-SILC) are employed in order to indicate the proportion of children at the age of 1 to 5 years who are attending public as well as private kindergartens. The data sets include the years 2004, 2005, 2006, 2007 and 2008.

Annually, Statistics Norway publishes statistics based on reports from kindergartens; however, these reports do not include information about parents, such as type of household, income, education and nativity. Such information is included in the EU-SILC surveys.

According to the EU-SILC data the proportion of children in kindergartens has increased considerably and steadily each year from 2004 through 2008 – from 65 to 79 percent. The proportion of children at the age of 3 to 5 years has increased from 80 to 86 percent, while the proportion of those aged 1 to 2 years has increased from 43 to 68 percent. Time spent in kindergartens has increased as well, from 30 to 33 hours per week in average for all children 1-5 years.

In general, the proportion of children attending kindergartens is higher for those from households with higher incomes compared to those from households with lower incomes, but over the years 2004 through 2008 the increase has been higher for those from households with lower incomes. The proportion of children in kindergartens has been both stable and high among children in households in the fourth income quartile, increasing only slightly over the years 2004 through 2008.

Children of couples are by far the largest group in the survey data. Conclusions for children of single parents are in general not statistically significant because the number of these children is very small. However, we found that a higher proportion of children of single parents with low income in 2007 attended kindergartens compared to children of couples in general. This result is statistically significant.

Children of parents with education above upper secondary education – mother, father or both – have to a high extent attended kindergarten in the whole period 2004 through 2008, and the proportion has increased. The proportion of children of parents with upper secondary education as the highest educational level has increased more compared to children of parents with higher education than upper secondary. This result is statistically significant. In other words, the difference in the proportion of children attending kindergartens between the two educational levels has shrunk over the years considered.

Children of parents born in Norway are to a higher extent in kindergartens compared to children whose parents are born abroad. Children of parents born in the EU/EEA countries, USA, Canada and Australia/Oseania are to a higher extent attending kindergarten compared to children of parents born in other countries than those mentioned above. The survey data does not give certain indications of the development over time.

We have performed a regression analysis in order to observe the effect of several explanatory variables in interaction on the conclusions in the report. The statistical test values in the regression analysis proved to be very good, and the calculated indicators seem to support the other conclusions in the report. Over the whole period 2004 through 2008 the increase in the proportion of children in kindergarten are calculated by the regression results to be 20 percent with a set of reference values characterising the “average child”, while the proportion in the whole data material shows an increase of somewhat less than 22 percent .

Innhold

Forord	3
Sammendrag	5
Abstract	6
1. Innledning	8
2. Nærmere om datamaterialet og bergningene	9
3. Barn i barnehage	11
4. Par med barn og enslige forsørgere	14
5. Foreldrenes utdanning	16
6. Foreldrenes fødeland	18
7. Hvordan ulike forhold spiller sammen	19
Referanser	20
Vedlegg A. Resultater av regresjonsberegninger	21
Vedlegg B: Sekvens fra spørreskjemaet i 2008	23
Tabellregister	25

1. Innledning

Det publiseres en egen barnehagestatistikk fra Statistisk sentralbyrå basert på årlig innrapportering fra barnehagene. Grunnen til at det har vært ønskelig med tabeller fra levekårsundersøkelsen er at det er mulig å bruke bakgrunnsdata fra levekårsundersøkelsen – med registerkobling for bl. a. inntekt, utdanning og foreldres fødeland. Dette er ikke data som fanges opp av den offisielle barnehagestatistikken.

Det er imidlertid ikke direkte samsvar mellom tallene i de tabellene som er utarbeidet i denne rapporten og tilsvarende tall fra den offisielle barnehagestatistikken, for eksempel er andelen barn i barnehage noe lavere enn den som framgår av barnehagestatistikken. Dette kan skyldes forskjeller i definisjonene, målemetoder og beregningsmåter. Barnehagestatistikken omfatter alle godkjente barnehager, uansett eierforhold; kommunale-, fylkeskommunale-, statlige- og private barnehager. Det gis opplysninger om antall barn i barnehage per 15. desember, institusjoner, ansatte og årsverk. Denne rapporten bygger på levekårsundersøkelsen EU-SILC, som er en utvalgsundersøkelse med om lag 8500 personer i bruttoutvalget. EU-SILC omfatter personer bosatt i Norge, og ikke bor i institusjon, og som er 16 år og eldre. For hver person samles det også inn data om husholdningen, deriblant tilsynsordinger for hvert av barna i husholdningen. Dette danner grunnlaget for denne rapporten. Data om barn er vektet for at barnas alder skal være proporsjonale med barnas alder i hele befolkningen for hver årsklasse. Det er ikke foretatt korreksjoner for skjevheter som kan oppstå i forholdet mellom bruttoutvalg og nettoutvalg i undersøkelsene.

Datagrunnlaget – Levekårsundersøkelsen EU-SILC - er en årlig europeisk utvalgsundersøkelse om levekår, samordnet av EUs statistikkorgan Eurostat. Undersøkelsen omfatter personer eldre enn 15 år, og er representativ for landet. Om lag 6000 personer intervjues per år. Undersøkelsen er en panelundersøkelse der personene i panelet deltar i opp til åtte år. EU-SILC gir opplysninger om husholdningers økonomi, blant annet om respondentenes oppfatninger om økonomien, bolig, boforhold, boligøkonomi, barnetilsyn, helse og arbeid. En rekke opplysninger om husholdningens inntekter, utdanning og fødeland kobles på intervju-dataene fra offentlige registre. I denne rapporten brukes i brukes data fra og med 2004 til og med 2008 – hvert år med inntektsdata for året før, det vil si fra og med 2003 til og med 2007.

Intervjuene er gjennomført første halvår i hvert av årene 2004-2008. Alder på barna er beregnet ved inngangen til året. Det vil si at de yngste barna har fylt ett år og de eldste har fylt fem ved inngangen til året. Dette medfører at noen av 5-åringene kan ha fylt 6 år på intervjutidspunktet, og noen barn som kan ha fylt ett på intervjutidspunktet er utelatt. Sekvensen fra spørreskjemaet som er brukt til innsamling av disse dataene finnes til slutt i dette dokumentet:

2. Nærmere om datamaterialet og bergningene

Bruttoutvalget i EU-SILC i årene fra og med 2004 til og med 2008 består som nevnt av om lag 8500 personer over 15 år. Antall gjennomførte intervjuer ligger omtrent på nivået 6000. For hvert av barna i respondentens husholdning er det stilt spørsmål om blant annet hvorvidt barna går i barnehage, og hvor mange timer barna oppholder seg i barnehagen. Spørsmålssekvensen om barnetilsyn er vist i vedlegg B.

Datamaterialet omfatter i størrelsesordenen rundt 1000 barn for hvert av årene 2004-2008, og antallet har sunket noe i perioden:

Ar	2004	2005	2006	2007	2008
Antall barn 1-5 år	1041	1044	915	946	933

I statistisk sammenheng er datamaterialet noe begrenset i den forstand at vi ikke alltid kan trekke klare konklusjoner. For husholdningsinntektene har vi for eksempel brukt kvartiler – som vil si at variabelen inntekt deles inn i fire utfall fra lav til høy husholdningsinntekt.

Fraktiler, kvartiler:

Fraktiler deler en fordeling, for eksempel av inntekt, i like store deler, og gir oss et grunnlag for å vurdere spredningen i datamaterialet. Fraktile er fellesbetegnelsen på median, kvartil, desil, percentil etc. Medianen er den midterste observasjonen, kvartilene deler datamaterialet i fire like store deler, og desilene i ti like store deler. De mest benyttede fraktilene i inntektsundersøkelsene er median og desiler (se f. eks. Bye og Hovland (1981)). I dette notatet kunne det ha vært ønskelig å bruke desiler, men på grunn av at antall observasjoner er lite, vil desiler gi for stor usikkerhet innenfor hvert av de ti intervallene. Av denne grunn har vi valgt kvartiler, som deler inntekt i fire intervaller. Øvre grense for inntektskvartilene for årene 2004-2008 blant husholdningene til barn i alderen 1-5 år er:

Øvre grense for kvartilene	2004	2005	2006	2007	2008
1. kvartil	440 800	423 900	441000	468000	514420
2. kvartil	577 100	585 000	617700	643000	690420
3. kvartil	721 800	740100	790800	811050	851350

Første kvartil er altså – kort sagt - fra 0 til øvre grense for første kvartil, andre kvartil er fra øvre grense for første kvartil til øvre grense for andre kvartil osv. Fjerde kvartil er inntekter over øvre grense for tredje kvartil.

Utdanning er delt i tre grupper – det er også foreldrenes fødeland. Disse grupperingene er vist i kapitlene som omhandler henholdsvis foreldrenes utdanning og foreldrenes fødeland. For bakgrunnsvariabelen utdanning er det mulig å dele inn i flere enn tre grupper, og for foreldrenes fødeland har vi opplysninger om hvilket land det gjelder. Imidlertid har det – blant annet på grunn av at utvalget er såpass lite – vært nødvendig å lage temmelig grove inndelinger. Selv med disse inndelingene, og fire inndelinger for inntekt, er det ikke mulig å gjøre krysskjøringer som for eksempel barn i barnehage etter foreldrenes inntekt og utdanning og fødeland eller hvorvidt den foresatte er enslig. Tallene i hver celle i en slik tabell vil oftest bli for små til at de sier noe som er sikkert, både fordi så mange hensyn tas samtidig, og det faktum at det er forholdsvis få i utvalget som har foreldre som ikke er født i landet, og det er relativt få enslige forsørgere.

Resultatene av analysene er vist i form av tabeller. Det er gjort en del beregninger av statistisk usikkerhet som er vist i enkelte av tabellene eller i tilknytning til tabellene. Der det er gjort slike beregninger er det brukt et signifikansnivå på 95 prosent om ikke annet er angitt. Det vil si at vi beregner et intervall for en verdi av en variabel som omfatter det intervallet som gir 95 prosent sannsynlighet for at det

”virkelige” tallet ligger innenfor intervallet. For eksempel var andelen barn i alderen 1-5 år som gikk i barnehage i 2004 65 prosent, i 2008 79 prosent. For 2004 var konfidensintervallet for andelen (på 65 prosent) fra 63 til 68 prosent. I 2008 var konfidensintervallet for andelen barn i barnehage 76 til 81 prosent, altså er alle verdiene i dette intervallet høyere enn alle verdiene i intervallet for 2004. Vi kan derfor med stor sikkerhet si at andelen i 2008 er høyere enn i 2004. Generelt – når ulike andeler (eller gjennomsnittsverdier) for en variabel med hensyn på ulike verdier av en forklaringsvariabel har konfidensintervaller som ikke overlapper hverandre, sier vi at andelene (eller gjennomsnittsverdiene) er signifikant forskjellige.

3. Barn i barnehage

I gjennomsnitt omfatter husholdningen til barna i utvalget om lag 2,2 barn i alderen 0-15 år for alle årene fra og med 2004 til og med 2008. Når det er mange barn i husholdningen, er andelen barn i utvalget som går i barnehage mindre sammenlignet med når det er få barn i husholdningen. For de barna som omfattes av undersøkelsen i denne rapporten – aldersgruppen 1-5 år - går 70-80 prosent i barnehage når antall barn i husholdningen er fra ett til tre barn. Når det er fire barn i husholdningen går 50 prosent av 1-5-åringene i barnehage, og når det er fem eller flere barn i hele søskenflokken går 40 prosent eller mindre av 1-5-åringene i barnehage.

Andelen barn som går i barnehage har økt i perioden 2004 til 2008. Blant de yngste barna har andelen økt svært mye.

Tabell 3.1. Andel barn i barnehage 2004-2008 (1 time eller mer per uke) etter alder. Prosent og antall

	2004	2005	2006	2007	2008
Prosent					
1-2 år	43	50	56	59	68
3-5 år	80	79	81	87	86
Alle	65	68	70	76	79
Antall					
1-2 år	390	402	368	399	395
3-5 år	651	642	547	547	538
Alle	1041	1044	915	946	933

Tabell 3.1 viser tidsserie fra og med 2004 til og med 2008 over andel barn som går i barnehage minst én time per uke. Som tabellen viser har andelen økt jevnt fra 2004 til 2008. For begge gruppene vi har sett på, dvs. barn i alderen 1-5 år ("Alle" i tabellen) har det i gjennomsnitt vært en samlet økning i andelen på 4,7 prosent per år i gjennomsnitt fra 2004 til 2005. I 2004 var om lag 65 prosent i barnehage, i 2008 79 prosent – 20 prosent fler. Dette resultatet er signifikant i den forstand at usikkerheten angitt med konfidensintervallet for 95 prosent konfidensnivå for andelen i 2004, 63-68 prosent, ikke overlapper konfidensintervallet for andelen barn i barnehage i 2008. Konfidensintervallet for andelen i 2008 strekker seg fra 76 til 81 prosent, og dermed med god margin til konfidensintervallet for andelen i 2004.

Andelen barn i alderen 1-2 år som går i barnehage har økt sterkt. I gjennomsnitt per år har andelen økt med i underkant av 12 prosent. Det svarer til en økning i andelen barn i barnehage i denne aldersgruppen på nesten 60 prosent over hele perioden, fra en andel på 43 prosent i 2004 til 68 prosent i 2008. Andelen i 2008 er signifikant forskjellig fra andelen i 2004, selv om vi bruker et signifikansnivå på 99 prosent. Med et signifikansnivå på 95 prosent for andelen i 2004 på 38-47 prosent, og 63-73 prosent for 2008 er det svært stor forskjell på 2004 og 2008.

Andelen barn i aldersgruppen 3-5 år som går i barnehage har også økt, men ikke hvert år, og ikke med så stor økning som barn i aldersgruppen 1-2 år. Økningen har også startet ut fra et nivå som var høyt allerede i 2004. Årlig gjennomsnittsvest for andelen som går i barnehage i gruppen 3-5 år var 2 prosent – fra 80 prosent i 2004 til 86 prosent i 2008. Usikkerheten på anslaget for andelen i 2004 strekker seg fra 76 til i underkant av 83 prosent. I 2008 var konfidensintervallet fra i overkant av 83 prosent til 89 prosent. Med andre ord var andelen i 2008 signifikant større enn andelen i 2004 med et signifikansnivå på 95 prosent.

Tabell 3.2 viser tidsserie over andel barn i barnehage etter inntektskvartiler, det vil si at husholdningsinntektene er gruppert i fire like store grupper. I tabellen er antallet, eller beregningsgrunnlaget for andelen angitt. Når antallene ikke er like store, kommer det av at vi har beregnet kvartilene med husholdninger med barn i alderen 1-5 år som grunnlag, og det er brukt husholdningsvekter med hus-

holdninger som enhet, ikke barn. Små husholdninger vektes høyere for å kompensere fordi sannsynligheten for å bli trukket ut i en utvalgsundersøkelse er mindre dess mindre husholdningen er. ”Negative” inntekter er utelatt i beregningen av kvartilene. Tallene for 2006 var unormale og neppe reelle, og feilen med tallene for 2006 har vi ikke kunnet bringe på det rene.

Tabell 3.2. Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter alder og husholdningens samlede inntekt før skatt. Prosent og antall barn i utvalget (prosentueringsgrunnlag)

		2004	2005	2007	2008
Andel i barnehage, 1-2 år	1. kvartil	40	37	47	58
	2. kvartil	33	48	56	66
	3. kvartil	36	50	57	73
	4. kvartil	64	62	75	74
Antall barn 1-2 år	1. kvartil	80	84	77	78
	2. kvartil	107	111	112	122
	3. kvartil	102	108	106	102
	4. kvartil	101	99	103	91
	I alt	390	402	398	393
Andel i barnehage, 3-5 år	1. kvartil	72	69	77	72
	2. kvartil	77	74	88	87
	3. kvartil	80	83	89	88
	4. kvartil	87	87	91	91
Antall barn 3-5 år	1. kvartil	133	127	109	88
	2. kvartil	161	155	138	126
	3. kvartil	177	170	148	152
	4. kvartil	180	190	151	169
	I alt	651	642	546	535
Andel i barnehage, 1-5 år	1. kvartil	60	56	65	65
	2. kvartil	59	63	75	77
	3. kvartil	64	70	76	83
	4. kvartil	78	78	85	85
Antall barn 1-5 år	1. kvartil	213	211	186	166
	2. kvartil	268	266	250	248
	3. kvartil	279	278	254	254
	4. kvartil	281	289	254	260
	I alt	1041	1044	944	928

Andelen barn i barnehage i alderen 1-5 år har økt i alle inntektsgruppene (kvartilene) fra 2004 til 2008. Gruppene som omfattes av kvartil 1 og 4 er ikke statistisk signifikante når vi sammenligner 2004 med 2008 med et signifikansnivå på 95 prosent. Derimot er gruppene i kvartil 2 og 3 signifikant høyere i 2008 sammenlignet med 2004.

Andelen 1-5-åringene i barnehage er høyest blant de med foreldre med høy inntekt sammenlignet med lavere, og det er et trekk som er gjennomgående for alle år. Unntaket er kanskje 2004, der barn med foreldre med lavest inntekt i større grad går i barnehage sammenlignet med dem som har foreldre med inntekt i neste kvartil, men det er ikke signifikant. Ser vi derimot på 1. og 4. kvartil i 2004 og 2008, er andelen barn i barnehage signifikant forskjellig etter disse to inntektsgruppene i begge disse årene. Vi har ikke foretatt flere signifikansberegninger for barn i gruppen 1-5 år i tabell 3.2, men oppsummert indikerer tabellen at andel barn i barnehage har økt i perioden 2004-2008, og at det i alle år i store trekk er slik at barn med foreldre med høy inntekt i større grad går i barnehage sammenlignet med barn som har foreldre med lav inntekt.

I perioden 2004-2008 har ukentlig antall timer i barnehage økt. I 2004 var gjennomsnittlig opphold i barnehage i overkant av 30 timer. I 2008 var oppholdstiden i gjennomsnitt i underkant av 33 timer, og gjennomsnittstallene for disse to årene er signifikant forskjellige på 95-prosentnivå. Oppholdstiden har økt temmelig jevnt over perioden, i 2005, 2006 og 2007 var gjennomsnittlig oppholdstid per uke henholdsvis 31,5, 31,7 og 32,4 timer.

Tabell 3.3 viser prosentandeler og hvor mange barn det gjelder etter antall timer – 30 timer eller mer.

Tabell 3.3. Andel barn i barnehage etter antall timer 2004-2008 og etter barnas alder

		2004	2005	2006	2007	2008
Andel med 30 timer eller mer	1-2 år	66	69	71	75	70
	3-5 år	64	67	65	76	79
	1-5 år	64	68	67	76	76
	1-2 år	169	199	205	236	269
Antall i barnehage	3-5 år	518	509	463	474	463
	1-5 år	687	708	668	710	732

Andelen 3-5-åringene som går i barnehagen i 30 timer eller mer per uke har gått opp fra 64 til 79 prosent fra 2004 til 2008, og det er et resultat som er klart signifikant. Andelen 1-2-åringene som har 30 timer eller mer i barnehagen per uke har også gått opp – fra 66 prosent i 2004 til 70 prosent i 2008. Denne forskjellen er imidlertid ikke statistisk signifikant. For alle barn i alderen 1-5 år som går i barnehage er det en signifikant høyere andel som har opphold på minst 30 timer per uke i barnehage i 2008 i forhold til 2004.

4. Par med barn og enslige forsørgere

Delutvalget med barn i alderen 1-5 år og med foresatte som er enslige forsørgere er veldig lite – om lag 60 barn for hvert år i perioden 2004-2008. Tabell 4.1 viser andelen barn i barnehage for barn av enslige forsørgere. Tilsynelatende har andelen barn i alderen 1-2 år som går i barnehage gått opp fra 44 til 70 prosent i perioden 2004 til 2008. Imidlertid er konfidensintervallene svært vide, og intervallene overlapper hverandre i alle år over hele tidsperioden. Med et sannsynlighetsnivå på 95 prosent kan vi derfor ikke si om det har skjedd en endring i perioden.

Blant barn i alderen 3-5 år har andelen barn av enslige foreldre og som går i barnehage tilsynelatende holdt seg noenlunde konstant fra 2004 til 2007, og har falt fra 2007 til 2008 – fra 86 til 63 prosent. Det er ikke en signifikant lavere andel i forhold til 2004, 2006 og 2007, men andelen er signifikant lavere enn i 2005. Med andre ord – med et signifikansnivå på 95 prosent kan vi si at andelen i 2008 var lavere enn andelen i 2005, men ikke for de andre årene. Dessuten kan det forekomme feil, som for eksempel måle- og bearbeidingsfeil. Muligheten for at vi for 2008 står overfor slike (uoppdagede) feil vil i ytterligere grad kunne gi opphav til tvil om det er en reell nedgang i andelen som går i barnehage blant barn i alderen 3-5 år, fra et nivå på mellom 85-90 prosent i perioden 2004-2007 og ned til 63 prosent i 2008.

Ser vi på andelen barn av par som går i barnehage, vil konklusjonene være på det nærmest sammenfallende med de vi trakk når det gjelder barn av alle typer husholdninger – barn med foreldrepar er i stor overvekt blant barn i alderen 1-2 år og 3-5 år i utvalget. Tabell 4.2 viser andel, antall og konfidensintervall for andelen for barn av par, og som går i barnehage.

Sammenligner vi barn i alderen 1-2 år av enslige foreldre med barn med foreldrepar, er konfidensintervallene overlappende i alle år, unntatt 2005. I 2005 var andelen barn i barnehage blant barn av enslige forsørgere signifikant lavere enn for barn av par. Dersom vi utelukker observasjonen for 2008, kan vi kanskje likevel si at når det gjelder 3-5-åringene er andelen barn som går i barnehage høy både for enslige foreldre og for par. Kanskje har andelen vært høyere (og stabil) for barn av enslige sammenlignet med barn av par, mens andelen barn i barnehage har økt noe for barn med foreldre i parforhold.

Tabell 4.1. Andel barn av enslige forsørgere, og som går i barnehage 2004-2008 (1 time eller mer per uke) etter alder. Prosent, antall og konfidensintervall for andelen

	2004	2005	2006	2007	2008
Andeler					
1-2 år	29	26	50	50	47
3-5 år	86	90	87	86	63
Alle	67	65	70	76	58
Antall					
1-2 år	21	23	20	18	19
3-5 år	43	38	32	43	40
Alle	64	61	52	61	59
Konfidensintervall for andelen					
1-2 år	9-48	8-44	28-72	27-73	25-70
3-5 år	76-96	80-99	75-99	76-97	48-78
Alle	55-78	53-77	57-82	66-87	45-70

Tabell 4.2. Andel barn av par, og som går i barnehage 2004-2008 (1 time eller mer per uke) etter alder. Prosent, antall og konfidensintervall for andelene

	2004	2005	2006	2007	2008
Andeler					
1-2 år	44	53	57	60	70
3-5 år	79	79	81	87	88
Alle	66	69	71	76	81
Antall					
1-2 år	362	364	344	375	361
3-5 år	594	577	504	498	484
Alle	956	941	848	873	845
Konfidensintervall for andelene					
1-2 år	39-49	48-58	52-62	55-65	65-75
3-5 år	76-83	76-83	78-84	84-90	85-91
Alle	63-69	66-72	68-74	73-79	78-83

Tabell 4.3 viser andel barn i barnehage for par – samboende og gifte – etter inntektskvartiler. Tabellen er ikke vesensforskjellig fra tabell 3.2, fordi de fleste barn i denne alderen bor sammen med samboende eller gifte foreldre (eller foresatte). Det er bare på et par punkter tabell 4.3 skiller seg noe mer markert ut fra tabell 3.2 ved at andelen barn i barnehage i 2004 og 2007 blant barn med foreldre/foresatte i parforhold var noe lavere enn for hele utvalget på den første kvartilen. For 2007 er dette resultatet statistisk signifikant. Siden den gruppen som ikke tilhører gruppen par er ”andre husholdningstyper”, hvorav de aller fleste er enslige forsørgere, kan det bety at det var en noe høyere andel barn i barnehage med lav husholdningsinntekt blant disse ”andre” sammenlignet med par i disse to årene. Men som en helhetsvurdering er det vanskelig å si noe om enslige forsørgere fordi antallet i utvalget er alt for lite. Vi har forsøkt å bruke ekvivalentinntekter, altså inntekt per person veid etter antall personer i husholdningen, men dette ga heller ikke oppklarende resultater.

Tabell 4.3. Andel barn av par i barnehage (1 time eller mer per uke) etter husholdningens samlede inntekt før skatt. Prosent og antall barn i utvalget (prosentueringsgrunnlag)

		2004	2005	2007	2008
Andel i barnehage, 1-5 år	1. kvartil	57	57	59	65
	2. kvartil	58	63	75	80
	3. kvartil	64	70	77	83
	4. kvartil	80	81	86	86
Antall barn 1-5 år	1. kvartil	161	148	126	111
	2. kvartil	258	252	247	232
	3. kvartil	273	274	249	248
	4. kvartil	264	267	249	249
	I alt	956	941	871	840

5. Foreldrenes utdanning

Her vil vi se i hvilken grad barnas bruk av barnehage har sammenheng med foreldrenes utdanning. Høyeste fullførte utdanning er basert på Norsk standard for utdanningsgruppering 2000 (NUS, se SSB 2001).

Tabellene med mors utdanning gjelder bare for tilfeller der mor og barn bor i samme husholdning, og tabellene for fars utdanning gjelder bare for tilfeller der far og barn bor i samme husholdning. Det utelukker ikke at mor og far bor sammen. Der fars utdanning er høyere enn mors utdanning, gjelder fars utdanning i tabellen for "foreldres utdanning". Når barnet bor sammen med den ene av foreldrene, vil dennes utdanning gjelde.

Utdanning er delt i to kategorier etter *høyeste* utdanning for mor og/eller far – videregående opplæring og høyere utdanning:

Inndeling i NUS	Inndeling etter høyeste utdanning
Ingen utdanning og førskoleutdanning	Videregående opplæring
Barneskoleutdanning	
Ungdomsskoleutdanning	
Videregående, grunnutdanning	
Videregående, avsluttende utdanning	
Påbygging til videregående opplæring	Høyere utdanning enn videregående opplæring
Universitets- og høgskoleutdanning, lavere nivå	
Universitets- og høgskoleutdanning, høyere nivå	
Forskerutdanning	

Andelen barn som går i barnehage har i store trekk økt jevnt i hele perioden 2004-2008 for begge utdanningskategoriene i utvalget som omfattes av levekårsundersøkelsen. Tabell 5.1 viser andel barn i barnehage etter mors høyeste utdanning. Der mors høyeste utdanning videregående opplæring, har andelen barn i barnehage økt med om lag 23 prosent, fra 61 til 73 prosent i tidsrommet 2004 til 2008. Andelen har økt mindre for barn med mor med høyere utdanning – fra 73 til 86 prosent, eller en økning i andelen på 17 prosent. Andelen barn i barnehage har generelt vært høyere dess høyere utdanning mor har, og det gjelder for hvert år over hele perioden.

Tabell 5.1. Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter mors høyeste fullførte utdanning, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag)

		2004	2005	2006	2007	2008
Andel i barnehage, 1-5 år	Videregående opplæring	61	61	68	71	75
	Høyere utdannig	73	80	81	85	86
Antall barn 1-5 år	Videregående opplæring	584	546	445	462	434
	Høyere utdannig	399	428	401	418	429
	I alt	983	974	846	880	863

For begge utdanningsnivåene var det en signifikant høyere andel barn i barnehage i 2008 sammenlignet med 2004.

Tabell 5.2. Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter fars høyeste fullførte utdanning, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag)

		2004	2005	2006	2007	2008
Andel i barnehage, 1-5 år	Videregående opplæring	61	63	70	74	76
	Høyere utdannig	74	81	72	82	88
Antall barn 1-5 år	Videregående opplæring	619	598	487	480	490
	Høyere utdannig	322	327	303	318	330
	I alt	941	925	790	798	820

Mønsteret er i store trekk det samme når det gjelder andelen barn i barnehage og fars høyeste utdanning, dette er vist i tabell 5.2. Stort sett har andelen barn i barnehage økt over tid for ulike utdanningsnivåer for far, men sammenhengen er ikke så sterk som når det gjelder mors utdanning.

Både i 2004 og 2008 var andelen barn i barnehage blant barn der far hadde høyere utdanning signifikant høyere enn for barn med far videregående opplæring som høyeste utdanningsnivå. For fedre i begge utdanningskategoriene var andelen barn i barnehage signifikant høyere i 2008 sammenlignet med 2004.

Det er en ganske høy korrelasjon mellom mors og fars utdanning. Tabell 5.3 viser kombinasjonene for mor og far for barn i alderen 1-5 år i delutvalget fra EU-SILC.

Tabell 5.3. Antall barn i alderen 1-5 år etter sammenhengen mellom mors og fars utdanning levekårsundersøkelsen 2008.

		Fars utdanning		
		Grunnskole	Videregående skole	Høyere utdanning
Mors utdanning	Grunnskole	22	75	12
	Videregående skole	47	163	66
	Høyere utdanning	22	127	224

Tabell 5.3 viser en forholdsvis sterk konsentrasjon i hoveddiagonalen, det vil si at mors og fars utdanning er korrelert, men mønsteret er ikke helt entydig. Ved å relatere andelen barn i barnehage med mors og fars utdanning i en multivariat analyse (logistisk regresjon), finner vi at mors utdanning har mest å si for andelen barn som går i barnehage i alle årene 2004 til 2008 sammenlignet med fars utdanningsnivå. En slik logistisk regresjonsmodell isolerer effekten av henholdsvis mors og fars utdanning.

I tabell 5.4 er andelen barn i alderen 1-5 år i barnehage vist i forhold til begge foreldrenes utdanning, der fars utdanningsnivå høyere enn mors utdanningsnivå bestemmer ”foreldrenes utdanningsnivå” – fars utdanningsnivå er brukt når fars utdanningsnivå er høyere enn mors.

Tabell 5.4. Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter foreldres høyeste fullførte utdanning, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag)

		2004	2005	2006	2007	2008
Andel i barnehage, 1-5 år	Videregående opplæring	59	57	65	68	72
	Høyere utdannig	72	79	75	83	84
Antall barn 1-5 år	Videregående opplæring	506	483	406	408	396
	Høyere utdannig	509	528	488	512	515
	I alt	1 015	1 011	894	920	911

I 2004 var det signifikant forskjell i andelen barn i barnehage blant barn med foreldre med høyere utdanning sammenlignet med barn der foreldrene hadde videregående opplæring som høyeste utdanning. Det samme gjelder 2008. Ser vi på utviklingen over perioden 2004-2008 var det signifikant høyere andel barn i barnehage i 2008 sammenlignet med 2004 både der foreldrene hadde videregående opplæring som høyeste utdanning og der foreldrene hadde høyere utdanning.

6. Foreldrenes fødeland

Vi har gruppert fødeland i tre kategorier, der vi i hovedsak har fulgt den nye SSB-standarden. Grupperingene er gjort med utgangspunkt i mors fødeland. Der vi har manglet opplysninger om mors fødeland, har vi brukt fars fødeland. De tre kategoriene er:

- Norge
- EU, EØS etc.: EU/EØS (utenom Norge) og USA, Canada, Australia og Oseania
- Øvrige: Europa utenom EU/EØS, samt Asia, Afrika og Sentral- og Sør-Amerika

(Oseania inkluderer New Zealand i EU-SILC, og datamaterialet gir oss ikke mulighet til å skille mellom Oseania utenom New Zealand og New Zealand. I henhold til standarden skal New Zealand være i gruppe 2, og Oseania i gruppe 3.)

Tabell 6.1. Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter foreldres fødeland, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag) og konfidensintervall for andelene

		2004	2005	2006	2007	2008
Andel i barnehage, 1-5 år	Norge	67	70	73	79	80
	EU, USA etc.	77	67	66	61	76
	Øvrige	42	42	44	42	57
Antall barn 1-5 år	Norge	922	914	800	822	830
	EU, USA etc.	40	33	42	50	41
	Øvrige	59	74	58	55	50
	I alt	1021	1021	900	927	921
Konfidensintervall for andel i barnehage 1-5 år	Norge	64-70	67-73	70-76	76-82	77-83
	EU, USA etc.	64-90	51-83	52-80	48-75	63-89
	Øvrige	29-55	31-53	31-57	29-55	43-71

Små delutvalg kan være en av årsakene til at det ikke er konsistens i tidsutviklingen for andel barn i barnehage der foreldrene ikke har et annet fødeland enn Norge. For barn med foreldre fra EU, USA osv. har andelen barn i barnehage tilsynelatende falt fra et høyere nivå enn for barn med norske foreldre til et lavere nivå for alle år til og med 2008. Når vi ser bort fra 2006 er andelen barn i barnehage der foreldrene er fra EU, USA osv. ikke signifikant forskjellig fra andelen barn i barnehage der foreldrene er fra Norge. I 2006 er andelen signifikant lavere sammenlignet med andelen for norske barn.

Andelen barn i barnehage der foreldrene er fra EU, USA osv. var signifikant høyere enn for øvrige land i 2004. For 2005-2008 er forskjellen ikke signifikant forskjellig.

Det har tilsynelatende vært en økning i andelen som går i barnehage for dem som har foreldre med annet fødeland enn Norge fra 2007 til 2008, men forskjellen på de to årene er ikke signifikant, verken når det gjelder barn med foreldre fra EU, USA osv. eller øvrige land.

I hele perioden 2004-2008 har andelen barn i barnehage og foreldre fra øvrige land vært signifikant lavere enn for barn med norske foreldre – i 2004 også signifikant lavere enn for barn med foreldre fra EU, USA osv.

7. Hvordan ulike forhold spiller sammen

Vi har utført regresjonsberegninger som viser hvordan barns opphold i barnehage påvirkes av ulike bakgrunnsvariable. Beregningene er vist i vedlegg A. Slike beregninger kan vise den isolerte effekten av endring av hven enkelt variabel. De variablene som er brukt er hvorvidt det er barn av enslige forsørger, antall barn i husholdningen, inntekt, barnets alder, foreldres eller mors/fars utdanning, fødeland og årstall fra 2004 til 2008. Beregningene viser med god forklaringskraft at

- barn av enslige forsørgere i noe større grad enn barn av par går i barnehage
- dess flere barn (0-15 år) i husholdningen, dess lavere sannsynlighet er det for at barnet går i barnehage
- høyere inntekt gir høyere barnehagedeltakelse, men effekten er ikke veldig sterk
- dess eldre barnet er, dess større sannsynlighet er det for at barnet går i barnehage
- dess høyere foreldrenes utdanning er, dess høyere sannsynlighet er det for at barnet går i barnehage
- barn av foreldre født i Norge har høyere sannsynlighet for å gå i barnehage sammenlignet med barn med foreldre født i EU, EØS, Canada, USA, Australia og Oseania, som igjen har større sannsynlighet for å gå i barnehage sammenlignet med øvrige land
- sett over hele tidsserien 2004 til 2008 har det vært en markant økning i andelen barn i barnehage

Resultatene bygger godt opp under de konklusjonene vi for øvrig har gjort gjennom kommentarene til tabellene.

Referanser

Bye, Torstein og Hovland, Tor Eivind (1981): Inntektsbegreper – inntektsfordeling. Rapporter 81/31. Statistisk sentralbyrå.
http://www.ssb.no/histstat/rapp/rapp_198131.pdf

SSB (2001): Norsk standard for utdanningsgruppering. NOS C617. Statistisk sentralbyrå. ISBN 82-537-4848-5.
http://www.ssb.no/emner/04/90/nos_c617/nos_c617.pdf

Tufte, Per Arne (2000): En intuitiv innføring i logistisk regresjon. Arbeidsnotat nr. 8 2000. Statens institutt for forbruksforskning SIFO.
http://www.sifo.no/files/file48351_arbeidsnotat08-2000web.pdf

Mogstad, Magne (2003): Analyse av fattigdom basert på register- og folketellingsdata. Notater 2003/61. Statistisk sentralbyrå.
http://www.ssb.no/emner/05/01/notat_200361/notat_200361.pdf

Vedlegg A. Resultater av regresjonsberegninger

Vi har brukt såkalt logistisk regresjon for å estimere i hvilken grad og på hvilken måte ulike variable påvirker responsvariabelen - om barn går i barnehage eller ikke. I logistisk regresjon kan vi vise hvordan hver forklaringsvariabel *isolert sett* påvirker responsvariabelen. (For inntekt har vi brukt ordinær lineær regresjon.) Om logistisk regresjon, se for eksempel Tuft 2000.

En beregnet sannsynlighet P (i prosent) for en responsvariabel med to utfall, eller verdier (0 eller 1), i en logistisk regresjon er definert som

$$P = 100/(1+e^{-(\beta)}) = 1/(1+e^{-(\text{konstant}+\text{koeffisient1*variabel1}+\text{koeffisient2*variabel2}+\dots))$$

der e er den naturlige logaritmen. (I Microsoft Excel kan P skrives som funksjonen $100/(1+\text{eksp}(-\beta))$.)

Høye verdier for Wald-kji-kvadrattesten og lave verdier for signifikansnivået indikerer ”gode” resultater. For Wald-kji-kvadrattesten er verdier over 3,84 ved 95 prosent signifikansnivå ”gode” verdier.

En logistisk regresjonsmodell for om barn går i barnehage

(Går i barnehage) = funksjon av (enslig/ikke enslig, antall barn i husholdningen, inntekt per husholdningsmedlem, barnets alder, foreldrenes utdanning, foreldrenes fødeland, årstall)

Responsvariabel

Barn i barnehage 0=går i barnehage
1=går ikke i barnehage

Forklaringsvariable og verdier av forklaringsvariablene som er brukt i regresjonsmodellen:

Par, enslige forsørgere 0=Foreldre i parforhold
1=Enslig forsørger

Antall barn i husholdningen (barn 0-15 år) 1=1-3 barn
2=Flere enn 3 barn

Inntekt per husholdningsmedlem $\text{Inntekt}=(\text{brutto inntekt i husholdningen})/(\text{antall personer i husholdningen})^2$
altså inntekt dividert med kvadratet av antall personer i husholdningen. (Dette er én av flere måter å beregne inntekt per husholdningsmedlem der det tas hensyn til ”stordriftsfordelene” av en større husholdning sammenlignet med en mindre, se for eksempel Mogstad 2003.)

Alder Barnets alder - 1, 2, 3, 4, eller 5 år

Foreldres høyeste utdanning (enten far *eller* mors utdanning – den høyeste av fars eller mors utdanning)

1=Grunnskole

2=Videregående grunnutdanning og fullført videregående opplæring

3=Utdanning ut over videregående opplæring

Foreldrenes fødeland 1=Norge
2=EU/EØS (utenom Norge) og USA, Canada, Australia og Oseania
3=Europa utenom EU/EØS, samt Asia, Afrika og Sentral- og Sør-Amerika

Årstall 2004, 2005, 2006, 2007, 2008

Beregnete koeffisienter, standardavvik og testverdier for modellen framgår av tabell A1:

Tabell A1. Barn i barnehage – regresjonskoeffisienter og testverdier

Forklaringsvariable	Koeffisienter	Standardavvik	Wald kji-kvadrat	Signifikansnivå
Konstant	-282	6.204	2074	<.0001
Par/enslig forsørger	0.181	0.011	264	<.0001
Antall barn i husholdningen	-0.943	0.010	9273	<.0001
Inntekt	1.58E-06	2.05E-08	5919	<.0001
Barnets alder	0.534	0.002	77557	<.0001
Mors, fars eller foreldrenes utdanning	0.657	0.005	15620	<.0001
Foreldrenes fødeland	-0.353	0.005	4973	<.0001
Årstall	0.141	0.003	2062	<.0001

Hvis vi kombinerer koeffisientene i tabell A1 med referanseverdier

Par/enslig forsørger = 1

Antall barn i husholdningen = 1

Inntekt = 340 000 kroner (lik gjennomsnittsverdien i datamaterialet)

Barnets alder = 3 år

Mors, fars eller foreldres høyeste utdanning = 2 (videregående opplæring)

Foreldrenes fødeland = 1 (Norge)

Årstall = 2006

får vi følgende oppsett

Tabell A2. Barn i barnehage – regresjonskoeffisienter multiplisert med referanseverdier

Forklaringsvariable	Koeffisienter	Referanseverdier	Koeffisienter multiplisert med referanseverdier
Konstant	-282	1	-283
Par/enslig forsørger	0.181	0	0.00
Antall barn i husholdningen	-0.943	1	-0.94
Inntekt	1.58E-06	340000	0.54
Barnets alder	0.534	3	1.60
Mors, fars eller foreldrenes utdanning	0.657	1	0.66
Foreldrenes fødeland	-0.353	1	-0.35
Årstall	0.141	2006	282
β (som i formelen ovenfor)			0.74
Prosentvis andel som går i barnehage			68
$P=100/(1+e^{-(0,91)})=71$			

Med de valgte referanseverdiene gir modellen et resultat som tilsier at 68 prosent av barna går i barnehage. Tar vi utgangspunkt i referanseberegningen, får vi følgende resultater når vi endrer hver enkelt av referanseverdiene:

- Enslig forsørger i stedet for par 72 prosent, en økning på 4 prosentpoeng i forhold til referanseberegningen
- Antall barn i husholdningen øker fra 1 til 2 – 45 prosent, eller en nedgang på 23 prosentpoeng i forhold til referanseberegningen
- Inntekt øker med 10 prosent – 69 prosent, det vil si en økning på ett prosentpoeng i forhold til referanseverdien
- Barnets alder er 4 i stedet for 3 år – 78 prosent, det vil si 10 prosentpoeng høyere enn for referanseverdiene av variablene
- Mors, fars eller foreldres utdanning er høyere enn videregående opplæring – 80 prosent, det vil si 12 prosentpoeng høyere sammenlignet med referansealternativet
- Foreldrenes fødeland er EU/EØS (utenom Norge) og USA, Canada, Australia og Oseania – 60 prosent, 8 prosentpoeng lavere enn når foreldrene er født i Norge. Når foreldrenes fødeland er andre land er verdien 17 prosent lavere enn referansealternativet
- Årstall - 2007 i stedet for 2006 – da er andelen barn som går i barnehage 71 prosent, eller 3 prosentpoeng høyere enn for 2006. Ser vi på 2008 i forhold til 2004, er andelen som går i barnehage (med øvrige variabelverdier lik referanseverdiene) 74 prosent i 2008 og 61 prosent i 2004 – en økning på 13 prosentpoeng, eller en relativ økning på 21 prosent.

Vedlegg B: Sekvens fra spørreskjemaet i 2008

Hvis det er barn i husholdningen født 1995-2008

Tils1_innled (dette er en generell innledningstekst)

I husholdningen bor det altså [antall] barn født i 1995 eller seinere. Vi vil nå stille noen spørsmål om ulike former for barntilsyn. Tenk på en vanlig uke i perioden fra januar til nå.

For barn under skolepliktig alder - født 20021 - 2008

Tils1a

Har [barnets navn] regelmessig tilsyn av andre enn foreldre/foresatte?
JA/NEI

For barn i skolepliktig alder - født 2001 - 1995

Tils1b

Hvor mange timer per uke er [barnets navn] vanligvis på skolen? REGN IKKE MED SKOLEFRITIDSORDNING (SFO) - DET REGNES MED I NESTE SPØRSMÅL
:1..50

Tils1c

Har [barnets navn] regelmessig tilsyn av andre enn foreldre eller foresatte utenom skoletiden? REGN IKKE MED FRITIDSAKTIVITETER
JA/NEI

Hvis Tils1a eller Tils1c = ja:

Tils2

Hvilke ordninger har [du/dere] for [barnets navn] i den tiden [han/hun] passes av andre enn foreldre eller foresatte?

FLERE SVAR MULIG

1. SLEKTNINGER/NÆRE KJENTE, UBETALT
2. SLEKTNINGER/NÆRE KJENTE, BETALT
3. HUSHJELP, PRAKTIKANT, BARNEPIKE, DAGMAMMA I BARNETS HJEM
4. DAGMAMMA UTENFOR HJEMMET
5. FAMILIEBARNEHAGE (KOMMUNAL DAGMAMMA)
6. BARNEHAGE
7. BARNEPARK
8. SKOLEFRITIDSORDNING (SFO)
9. AVLASTNINGSORDNING (FOR BARN MED FUNKSJONSHEMMING)

Tils3a

Hvor mange timer per uke er [han/hun] vanligvis under tilsyn av slektninger eller nære kjente?
:1..50

Tils3b

Hvor mange timer per uke er [han/hun] vanligvis i skolefritidsordning, SFO?
:1..50

Tils3c

Hvor mange timer per uke er [han/hun] vanligvis under tilsyn av dagmamma eller lignende?
:1..50

Tils3d

Hvor mange timer per uke er [han/hun] vanligvis i
barnehage?
:1..50

Tils3e

Hvor mange timer per uke er [han/hun] vanligvis i
barnepark?
:1..50

Tils3f

Hvor mange timer per uke er [han/hun] vanligvis på
avlastning?
:1..50

Tabellregister

3.1.	Andel barn i barnehage 2004-2008 (1 time eller mer per uke) etter alder. Prosent og antall.....	11
3.2.	Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter alder og husholdningens samlede inntekt før skatt. Prosent og antall barn i utvalget (prosentueringsgrunnlag)	12
3.3.	Andel barn i barnehage etter antall timer 2004-2008 og etter barnas alder	13
4.1.	Andel barn av enslige forsørgere, og som går i barnehage 2004-2008 (1 time eller mer per uke) etter alder. Prosent, antall og konfidensintervall for andelene.....	14
4.2.	Andel barn av par, og som går i barnehage 2004-2008 (1 time eller mer per uke) etter alder. Prosent, antall og konfidensintervall for andelene	15
4.3.	Andel barn av par i barnehage (1 time eller mer per uke) etter husholdningens samlede inntekt før skatt. Prosent og antall barn i utvalget (prosentueringsgrunnlag)	15
5.1.	Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter mors høyeste fullførte utdanning, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag).....	16
5.2.	Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter fars høyeste fullførte utdanning, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag).....	16
5.3.	Antall barn i alderen 1-5 år etter sammenhengen mellom mors og fars utdanning levekårsundersøkelsen 2008.....	17
5.4.	Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter foreldres høyeste fullførte utdanning, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag).....	17
6.1.	Andel barn i barnehage (1 time eller mer per uke) etter foreldres fødeland, barn i alderen 1-5 år. Prosent og antall barn (prosentueringsgrunnlag) og konfidensintervall for andelene.....	18
A1.	Barn i barnehage – regresjonskoeffisienter og testverdier	22
A2.	Barn i barnehage – regresjonskoeffisienter multiplisert med referanseverdier	22